

[Indenrigsministeren.]

der nu ved Udgangen af December 1938 er anmeldt over 3 500. Med andre Ord, der er anmeldt et dobbelt saa stort Byggeri her i København i Aar som i Fjor paa tilsvarende Tidspunkt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Naturligvis binder det, jeg siger, mig selv, men jeg synes jo nok, at Ministeren nu forsøgte at lægge mere i, hvad jeg havde sagt, end der laa i det. Men i øvrigt maa jeg — det er nødvendigt — give et vist Korrektiv til Ministerens Fremstilling. Saa vidt jeg ved, var det det samlede Venstreparti, der i 1903 var med til at gennemføre Ejendoms-skyldskatterne. Dengang eksisterede det radikale Parti ikke som Fraktion — hvorvidt nogle enkelte Medlemmer, der senere blev radikale, stemte imod det, ved jeg ikke —, men jeg ved, at det gamle Højre stemte imod Ejendomsskyldskatterne, medens de Frikonservative gik med det daværende Venstreparti. Det er derfor ikke historisk korrekt, og Det radikale Venstre. . . (Afbrydelse).

Formanden: Jeg advarer mod Samtaler mellem Talerne paa Talerstolen og Medlemmerne i Salen. Det gaar meget bedre, naar der tales af een ad Gangen.

Kristen Amby: Jeg hørte ikke, hvad det ærede Medlem sagde, men jeg tror, han vilde bestride Rigtigheden af min Paastand om, at de Frikonservative stemte sammen med Venstre angaaende Ejendoms-skylden. (*Jensen-Broby:* Det er dem, I stammer fra!) . . . Naa, det var det Udtryk. Ja, jeg stammer i hvert Fald ikke fra det frikonservative Grevskab; det kan jeg forsikre det ærede Medlem om, at jeg ikke gør. Hvis jeg endelig har aandelige Fædre, politisk set, ligger de i en anden Lejr. (*Afbrydelse:* Hos Estrup!). . . Det kan man godt sige, i denne Forbindelse i alt Fald. At Estrup paa et bestemt Punkt stemte imod og ikke var enig i sine Standsfællers Betragtninger angaaende Skatterne, kommer jo ikke den Sag ved.

Jeg ved ikke, hvilken Anskuelse man vil komme til i den store Skattekommission. Jeg ved heller ikke, om den højtærede Minister kan garantere, at Regeringspartierne kommer til den Anskuelse, at Bygningsskatterne bør forsvinde. Hvis man virkelig er saa enig herom, som den højtærede Minister gav Udtryk for, kan jeg egentlig ikke forstaa, hvorfor man begraver Spørgsmaalet i en Skattekommission. Man har haft Fler-tal siden 1936 i begge Kamre, og hvis det ikke var, fordi der her var Ting at overveje, og Konsekvenser, som man maaske var bange for, gaar jeg ud fra, at man allerede havde gennemført denne Reform, som man har gennemført saa mange andre.

Ordføreren (Einer-Jensen): Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby anbefalede Partiet Venstres Ændringsforslag med den Begrundelse, at de vilde skaffe Arbejde og skabe Støtte for det mindre Byggeri. Den højtærede Indenrigsminister har allerede gjort opmærksom paa, at det jo ikke i særlig Grad er det mindre Byggeri, der begunstiges ved Skattelempelser. Men jeg maa ogsaa sige, at en Bestemmelse om, at det er Kommunalbestyrelserne, der træffer Beslutning om, hvorvidt en Skattefritagelse skal træde i Kraft, fremmer ikke Byggeriet. Jeg kan blot nævne den Kommune, jeg bor i. Paa alle de Omraader, hvor Rigsdagen i en Lov har indsat Bestemmelsen „kan“, naar det drejer sig om Lempelser for Byggeriet, har Kommunen sagt: Nej. Det er derfor ikke indlysende for mig, at en saadan Bestemmelse fremmer Byggeriet — jeg tror snarere: tværtimod.

Jeg kan ogsaa give den højtærede Indenrigsminister Ret i, at baade han og Fler-tallet var berettigede til at tro, at naar vi imødekom det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby ved at ændre Bestemmelsen om, at Kommunerne kunde billige Skattehenstand, til, at det nu til en vis Grad er en Ret for vedkommende, vilde det ærede Medlem og hans Parti slutte sig hertil. Men i Stedet derfor har de forladt dette Standpunkt og er gaaet over til, at Kommunalbestyrelserne skal træffe Beslutningen. I Modsætning til det ærede Medlem tror jeg, at det af Venstre stillede Ændringsforslag vedrørende Skattefritagelsen med alle dets Begrænsninger, fra at virke byggefremmende vil